

چند داستان کوتاه

همراه با تحلیل

۳

جان ایلیک، هاروکی موراکامی،
تویاس وولف، جان چپور، فیل گاردنر،
آرتورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ

ترجمه و تحلیل:
شادمان شکروی

انتشارات هیل

تهران، ۱۴۰۲

www.ketab.ir

سرشناسه: شکروی، شادمان، ۱۳۴۳ -، گردآورنده: ترجمه
عنوان و نام پدیدآور: چند داستان کوتاه همراه با تحلیل ۳/ جان آپدایک...
[و دیگران]؛ ترجمه و تحلیل شادمان شکروی.
مشخصات نشر: تهران: هیلا، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری: ۱۸۲ ص.
فروست: انتشارات هیلا؛ ۴۲.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۶۳۹-۲۴-۷
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: جان آپدایک، هاروکی موراکامی، توبیاس وولف، جان چیور،
فیل گاردنر، آرتورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ.
موضوع: داستان‌های کوتاه - مجموعه‌ها
موضوع: داستان‌های کوتاه - تاریخ و نقد
شناسه افزوده: آپدایک، جان، ۱۹۳۲-۲۰۰۹ م.
شناسه افزوده: Updike, John
رده‌بندی کنگره: ۹۴۱۳۹۱ ج ۷۶ ش / PZ۱
رده‌بندی دیویی: ۸۰۸/۸۳۱
شماره کتاب‌شناسی ملی: ۳۰۱۶۳۰۶

انتشارات هیلا

تهران، خیابان انقلاب، خیابان منیری جاوید، کوچه مبین،

شماره ۴ تلفن ۵۸۵۲ ۴۰۶۶

آماده‌سازی و امور فنی و توزیع:

انتشارات ققنوس

* * *

جان آبدایک، هاروکی مورا کامی، تویاس وولف، جان چیور،

فیل گاردنر، آرتورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ

چند داستان کوتاه همراه با تحلیل (۳)

ترجمه و تحلیل: شادمان شکروی

چاپ سوم

۵۵۰ نسخه

۱۴۰۲

چاپ نقش و نشان

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۷-۲۴-۵۶۳۹-۶۰۰-۹۷۸

ISBN: 978 - 600 - 5639 - 24 - 7

Printed in Iran

۱۵۰۰۰۰ تومان

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۳	برای پرندگان
۱۵	استفن کینگ و برای پرندگان
۳۳	یکشنبه در پارک
۳۹	بلای کوفته و یکشنبه در پارک
۵۷	تقدید دیدار
۶۳	جان پیور و تقدید دیدار
۸۱	بگو آرم
۸۹	تویاس وولف و بگو آرم
۱۰۷	کن-کن
۱۱۱	آرتورو ویواتته و کن-کن
۱۲۳	پیگمالیون
۱۲۷	بان آندایک و پیگمالیون

- ۱۴۳ چند میکروفیکشن از فیل کاردنر
- ۱۴۵ فیل کاردنر و میکروفیکشن‌ها
- ۱۶۱ فیلیپ مارلو
- ۱۶۵ هاروکی موراکامی و فیلیپ مارلو
- ۱۷۹ منابع

پیشگفتار

این کتاب جلد سوم از مجموعه داستان‌های کوتاه همراه با تحلیل است که گروهی دیگر از کوتاه‌نویسان حرفه‌ای و شاید تراز اول جهان را در بر می‌گیرد؛ آن‌هایی که در روند شکل‌گیری قالبی به نام داستان کوتاه و بدل کردن آن به هنری ناب نقش بسزایی داشته‌اند. به استثنای استفن کینگ، که هرچند به معنی واقعی صاحب‌نام است ولی کوتاه‌نویس حرفه‌ای - از منظر هنری کلام - محسوب نمی‌شود، مابقی کمابیش پیش از آن‌که چینشگر کلمات زیبا یا طراح و مهندس ساختار داستان‌ها باشند، اندیشمندانی بوده‌اند که در زمان خود، جامعه را رصد کرده و حاصل کاوش‌های خود را با مهندسی هنر درآمیخته‌اند. بنابراین می‌توان آن‌ها را هنرمندان واقعی نامید وگرنه نویسنده و قلم‌به‌دست در سراسر جهان فراوان است و شاید بیش‌تر از آنچه بشود فراوان نامید. تصور می‌کنم قرار گرفتن این افراد در کنار هم و در کنار دیگر نویسندگانی که در جلد اول و دوم به آن‌ها پرداخته‌ام، در مجموع، تقریباً طیف متنوع و شاید مفیدی فراهم می‌سازد که نویسندگان جوان و آتی‌ه‌دار کشور می‌توانند از آن بهره‌گیرند. هرچند بدیهی است که نمی‌توان نویسندگی را از این طریق به کسی

آموخت، اما می‌توان او را در مسیرهای منطقی‌تر هدایت کرد تا خود زبان و اندیشه منحصر به فرد خود را پیدا کند. به هر حال تردیدی نیست که هر کدام از داستان‌های این مجموعه بیانگر نوع خاصی از انعکاس اندیشه ناب در آینه هنر جادویی داستان کوتاه است و از این نظر، ممکن است در نیل به این هدف، سرسوزنی مفید واقع شود.

در مورد فلسفه شکل‌گیری این مجموعه و شیوه انتخاب داستان‌ها آنچه باید بگویم در جلد‌های اول و اندکی دوم ذکر کرده‌ام. می‌ماند نکاتی که به طور عمده به تحلیل‌ها اختصاص دارد و شاید عنایت به آن‌ها بد نباشد. نخست این‌که شیوه تحلیل‌ها همانند جلد‌های اول و دوم است. نکات به صورت بخش‌های به ظاهر منقطع با شماره‌گذاری ذکر شده‌اند که به خواننده فرصت می‌دهد از نکاتی که به آن‌ها آگاه است یا تمایلی به تعقیبشان ندارد صرف‌نظر کند. دوم این‌که، همانند جلد‌های اول و دوم، کوشیده‌ام در حد توان محدودی که داشتم، به فراخور موقعیت، به صورت چندوجهی و تا حدی سیال به ذکر نکاتی در مورد هر داستان بپردازم. ذکر این نکات را نباید نقد و تحلیل به مفهوم کلاسیک دانست. بیش‌تر نوعی معرفی است و ذکر نکاتی که شاید در درک بهتر داستان مفید واقع شود. سوم این‌که حتماً سلیقه در این میان مهم است. به طور طبیعی نمی‌شود همه چیز را گفت و به زبان دلخواه همه صحبت کرد. با توجه به حجم و حوصله مخاطب، گزینش و رعایت اولویت اجتناب‌ناپذیر است. در داستان یکشنبه در پارک، درونمایه و شخصیت‌پردازی، در داستان کن-کن، بنمایه زیست‌شناختی نهفته در تفکر نویسنده و در داستان پیگمالیون، ظرایف اندیشه حاکم بر داستان است که شاید اگر پررنگ‌تر شود، هنر نویسنده را شایسته‌تر متجلی کند. داستانک‌های استفن کینگ و فیل گاردنر چندان به لحاظ انتزاعی غنی نیستند و شاید به

بهانه این داستانک‌ها گریزی به مبانی تا حدی پنهان داستان‌های علمی-تخیلی و داستانک‌نویسی، به مراتب شایسته‌تر از تحلیل‌های کلاسیک انتزاعی، آگاهی‌آفرین باشد. در مورد داستانک‌های کوتاه کوتاه موراکامی، واکاوی دلایل عدم فراگیری این شیوه در سبک نویسنده و گرایش او به داستان‌های بلند، نوعی پیش‌فرضیه است که با همه کاستی‌ها جدید و تأمل‌برانگیز است. چنان‌که ذکر کردم سلیقه در انتخاب رویکرد عامل اصلی است اما به‌واقع کوشیده‌ام که سلیقه را سرسوزنی عمیق‌تر و علمی‌تر کنم. بنابراین، در هر داستان شیوه تحلیل تا حدی تغییر می‌کند. در تحلیل بیشتر داستان‌ها به معرفی نویسنده و اشاره به چند ویژگی اصیل کار هنری او پرداخته شده و این بیشتر برای خوانندگانی است که به تازگی مطالعه داستان‌های آن نویسنده را آغاز کرده‌اند. ضمن این‌که گاه به صورت کمرنگ و با پرهیز از وارد کردن مباحث کارگاهی، اشاراتی به تکنیک نویسنده و ظرایف ساختاری نیز کرده‌ام. چهارم این‌که البته استفاده افراطی از زیرنویس و حاشیه سبب پراکندگی ذهن خواننده می‌شود، اما به‌واقع بیان برخی مطالب و دیدگاه‌ها نیاز به فضای کافی دارد. برای بیان این مطالب ولو به صورت فشرده و همچنین برای رعایت حجم و پرهیز از اطاله افراطی کلام، مجبور شدم کمابیش از زیرنویس و حاشیه استفاده کنم. در مواردی نظیر داستان استفن کینگ که پای مباحث خاص علمی به میان می‌آید بیشتر و در مورد مابقی داستان‌ها کمابیش کم‌تر. با این همه کوشیده‌ام که پیوستگی مطلب بدون مراجعه متوالی به زیرنویس‌ها حفظ شود و زیرنویس تا حدی جنبه تکمیل‌کننده داشته باشد. اگر خواننده علاقه داشت می‌تواند به‌طور مستقل و در خوانش‌های بعدی، به آن‌ها مراجعه کند و اگر نداشت می‌تواند صرف‌نظر نماید. و اما در نهایت، متأسفانه یک واقعیت آماری هم وجود دارد که خود را

بر خواسته‌ها و ایدئال‌های ما تحمیل می‌کند. چون خوانندگان از بایگانی ادبی کشور آگاهی کافی دارند در این زمینه ورود نمی‌کنم. تنها در حد اشاره، در مورد داستان‌هایی مانند پیگمالیون یا یکشنبه در پارک یا کوتاه کوتاه‌های مورا کامی (با همه شهرت نویسنده) در این بایگانی چیزی نیافتم. البته غیرطبیعی هم نیست چون در مورد تحلیل‌های علمی-روان‌شناختی داستان‌های پیشکسوت‌هایی با آوازه چخوف و حتی داستان‌های بسیار مشهور او نظیر اسقف هم چیزی وجود ندارد. برخلاف تصور، بایگانی غرب هم با همه کبکبه و دبدبه در مواردی نظیر تحلیل‌های علمی-روان‌شناختی یا پیش‌فرضیه‌های ادبی با تأکید بر علوم طبیعی غنی نیست و حتی در مواردی فقیر به نظر می‌رسد. ضمن این‌که در مواردی حتی مطالعه یادداشت‌های شخصی و پراکنده صاحب‌نظران ایرانی مفیدتر از مطالعه موارد مشابه غربی است. این ماحصل تجربه است و البته هر کس می‌تواند در این زمینه خود به کارش بپردازد. نتیجه این‌که، هم مشکلات و هم خطاهای حرکت ابتدا به ساکن وجود دارد که امیدوارم به تدریج کم‌تر و کم‌تر شود. مشکلات و خطاها به خصوص برای مجموعه‌هایی که در چهارچوب دانشگاه محصور نیستند و می‌بایست پاسخگوی نیاز طیف‌های متنوع مخاطبان باشند به مراتب بیشتر است. همان‌طور که در دو جلد قبل توضیح داده‌ام، تأکید اندکی بر ادبیات نظری دارم و به طور عمده رویکرد نویسندگی خلاق را دنبال می‌کنم. اگر گاه وارد مباحث نقد و تحلیل‌های کلاسیک می‌شوم و از دریچه مکتب‌های ادبی و تفاسیر ساختارگرایی و هرمنوتیک و فرامتن و بینامتن و نظیر این بحث می‌کنم، فقط به دلیل ضرورتی است که شاید وجود داشته باشد. دیگر بار وظیفه خود می‌دانم که از انتشارات محترم ققنوس کمال تشکر را داشته باشم. در دلگرم کردن من و حمایت از جلد‌های اول و دوم

با همه مشکلات و فراز و فرودها، از هیچ کوششی دریغ نکردند. سپاس مجدد از جناب آقای مسعود شهامی پور، مدیر مسئول و سردبیر نشریه وزین گلستانه، به سبب دقت نظر و جدیتی که در انتخاب نویسندگان و نوع نگرش به آن‌ها داشته و دارند ضروری است. در نهایت از آقای شهاب شکروی به سبب بازنگری و اصلاح ترجمه داستان‌ها نیز تشکر می‌کنم.

شادمان شکروی

مردادماه ۱۳۹۱